

DET NY TURNÉ TEATER

PRÆSENTERER

Henrik

Lernille

&

af

LUDVIG HOLBERG

Kære publikum

Velkommen til **"DET NY TURNE TEATER"**s nyeste turnéforestilling, **"HENRIK OG PERNILLE"**.

Det er en glæde, at det er lykkedes at samle et hold af vore bedste skuespillere, der i Waage Sandø's spændende instruktion vil spille en af vore klassikere, der forhåbentlig vil more, underholde og mane til eftertanke.

Samtidig vil jeg gerne - igen - rette en varm tak til Danmarks Teaterforeninger, uden hvis støtte og opbakning det ikke havde været muligt at gennemføre denne forestilling.

God fornøjelse!

Poul Overgaard

Vi er stadig de samme, vi hedder bare noget andet.

Winsor Turné Teater, der nu har eksisteret i 4 år og bl.a. har produceret "Harvey" og "Jeppe på Bjerget" har nu før den 5. sæson skiftet navn til:

"DET NY TURNE TEATER"

p.g.a. hyppige forvekslinger med Winsor-biografen i København.

Dick Kaysø, Benny Hansen, Birgit Sadolin, Margrethe Koytu

Om Holbergs Intrigue-komedier.

“Henrik og Pernille” hører til blandt Holbergs såkaldte intriguekomedier, som han skrev under sin berømte Poetiske Raptus i 1720'erne, tæt op ad den italienske commedia dell'arte-tradition, han havde stiftet bekendtskab med under sine rejser til Rom og Paris.

I dem skaber han et fast persongalleri, som vi kender, genkender og elsker.

Tre af dem fik hjemlige navne, nemlig det snu og listige tjenerpar, Henrik og Pernille, svarende til Pantomimernes Harlekin og Columbine, samt gårdskarlen og dumme-peterfiguren Arv (Pierrot). De øvrige er det fornemme elskerpar, Leander og Leonora, samt Jeronimus, Magdelone og Leonard, som repræsentanter for forældregenerationen.

To kærlighedsopfattelser krydser ofte hinanden i disse komedier: den aristokratisk-idealiserede, repræsenteret af Leander og Leonora og en jordbunden, materielt og sanseligt orienteret, som det passer sig for de lavere lag, Henrik og Pernille tilhører.

Mange af komedierne er bygget op om to elskende, som ikke må få hinanden, fordi forældrene har andre planer for dem. Men endnu - godt

en menneskealder før Den Franske Revolution - er verden ikke af lave; ingen af de elskende bryder ud af den stand, de tilhører. Tværtimod er pointen netop, at de ikke gør det og finder deres lykke derved.

Til gengæld får tjenestefolkene ofte lov til at nedkalde latteren over herskabernes hoveder, når disse opfører sig naragtigt og ufornuftigt: intrigue-komedierne er i bund og grund folkelige i deres oprindelse, og ingen af personerne kan vide sig sikre, når løjerne slippes løs, hverken høj eller lav.

Om “Henrik og Pernille” skrev Holberg i sit “første levnedsbrev”, “at den er perfekt opbygget, alle regler overholdes, og der fremtræder ikke en eneste person på skuepladsen uden just på den tid og ligesom udi samme øjeblik han ventes”.

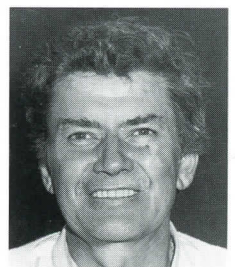
Det Holberg sigter til, er symmetrien i opbygningen af komedien, både i form og indhold. Det skema, han har lagt, bliver nøje overholdt, og ingen af personerne får lov til at løbe af med forfatteren, sådan som f.eks. Jeppe gjorde, og dermed true med at forvandle komedien til tragedie.

Samtiden bebrejdede Holberg den manglende løftede “moralske pegefinger” i “Henrik og Pernille”: at grine, bare for at grine, var ikke nok. Man forlangte en morale.

Den bebrejdelse forekommer ikke rimelig: Holberg har skrevet en forvekslingskomedie, hvor downstairs-parret, Henrik og Pernille forsøger at bytte plads med upstairs-parret, Leander og Leonora. Moralen er ganske enkelt, at det ikke lykkes for dem - og ikke MÅ lykkes, hvis ellers verden skal bestå, som Holberg kendte og accepterede den. Og det gør den i komedien, - omend ikke uden problemer, fordi Holberg, på samme tid, forstår Henriks og Pernilles ønske om social opstigning lidt for godt!

God fornøjelse!

Hans Høgel

Dick Kaysø, Margrethe Koytu

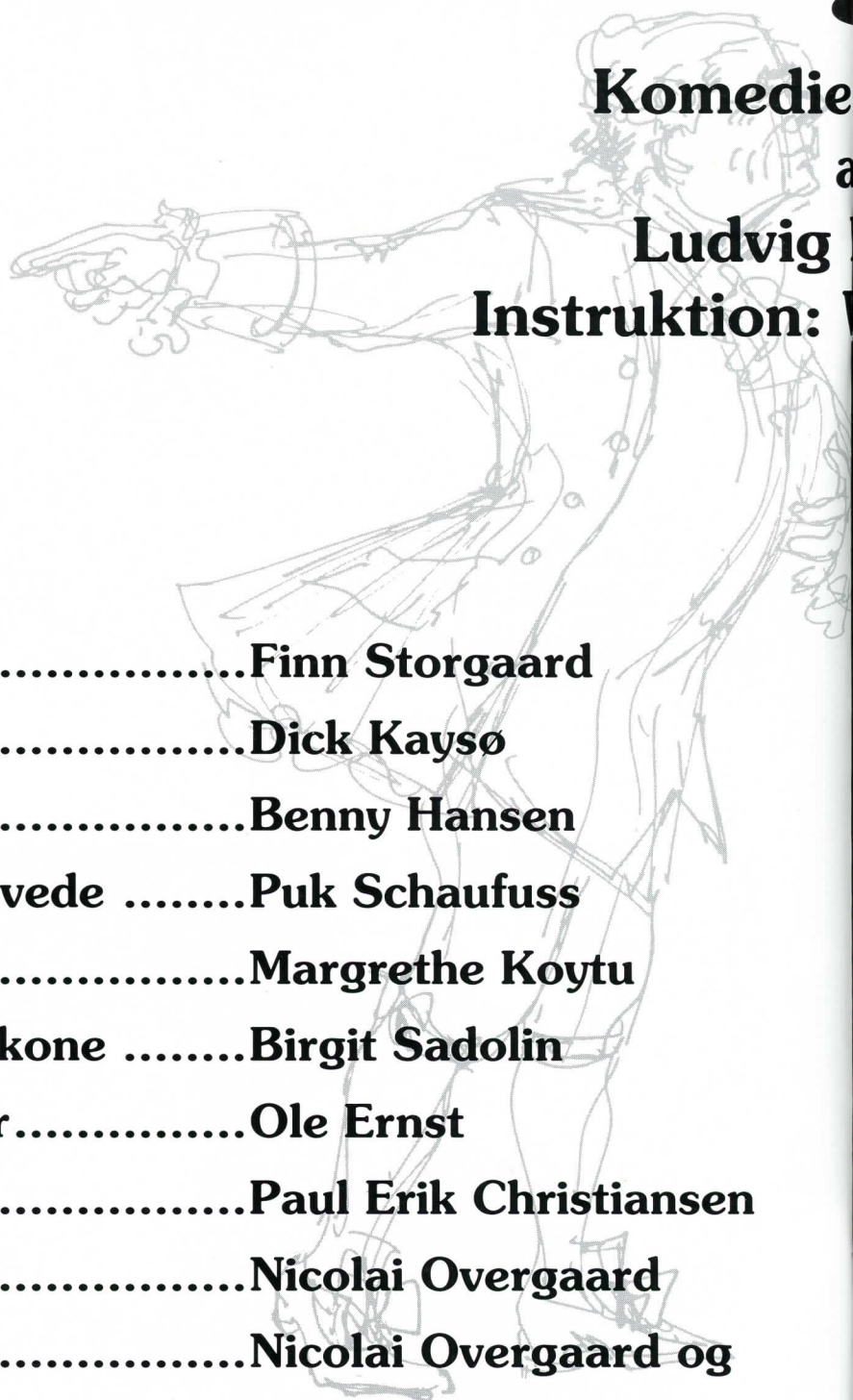
Finn Storgaard, Puk Schaufuss

Henrik og

Komedie

Ludvig

Instruktion: V

Medvirkende

Leander	Finn Storgaard
Henrik, hans tjener	Dick Kaysø
Arv, en gårdskarll	Benny Hansen
Leonora, Leanders forlovede	Puk Schaufuss
Pernille, hendes pige	Margrethe Koytu
Magdelone, en gammel kone	Birgit Sadolin
Jeronimus, Leonoras far	Ole Ernst
Leonard	Paul Erik Christiansen
Notar	Nicolai Overgaard
Lakajer	Nicolai Overgaard og
.....	Frits Einspor

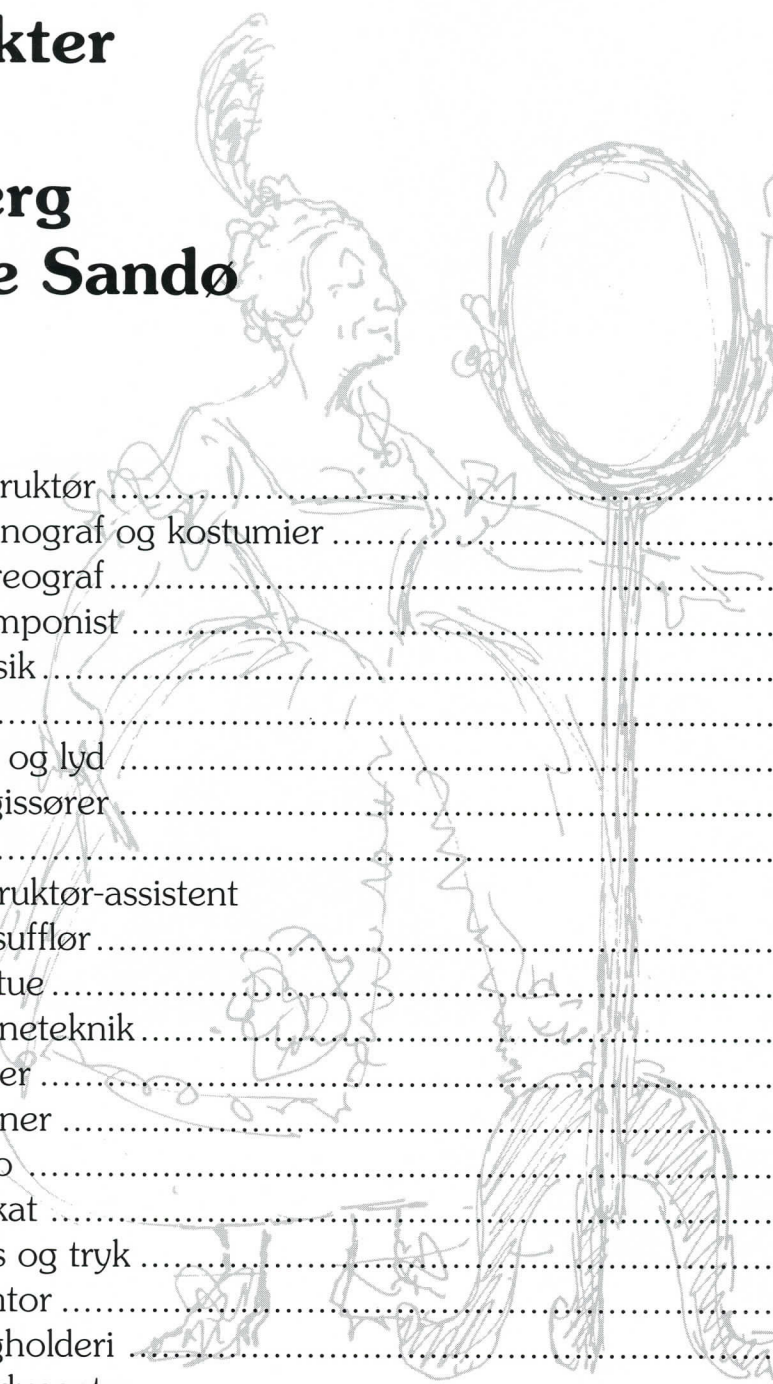
Grøn Tuborg gør l

g Pernille

i 3 akter

f
Holberg

Vaage Sandø

Instruktør	Waage Sandø
Scenograf og kostumier	Charlotte Clason
Koreograf	Sandy Grant
Komponist	Torben Kjær
Musik	Torben Kjær og
.....	Carsten Wolsted
Lys og lyd	Jens Bo Larsen
Regissører	Frits Einspor og
.....	Nicolai Overgaard
Instruktør-assistent	
og sufflør	Line Münster Swendsen
Systue	Cool Couture
Sceneteknik	Thalia
Maler	Bo Hedenmo
Tegner	Ingrid Larsson
Foto	Grethe Overgaard
Plakat	Bo Hedenmo
Sats og tryk	Kailow Tryk A/S
Kontor	Ilse Lundbæk Sørensen
Bogholderi	Charlotte Aller
Producenter	Povl Overgaard og
.....	Hans Høgel

vet lidt grønnere.

Ole Ernst, Puk Schaufuss

Margrethe Koytu, Birgit Sadolin

Ole Ernst, Paul Erik Christiansen

Waage Sandø instruerer Paul Erik Christiansen og Ole Ernst

Charlotte Clason er forestillingens scenograf, hun er født i Stockholm, men har arbejdet det meste af sin tid i Danmark. Startede som kostumetegner på Det Ny Teater og var i 16 år chefkostumier på Det Kongelige Teater. Har siden 1977 arbejdet som free-lance og tegnet kostumer og scenografi til både skuespil, opera, musicals, balletter, film og TV.

Charlotte Clason prøver kostumer på Benny Hansen

Koreografen Sandy Grant og komponisten Torben Kjær

Waage Sandø er forestillingens iscenesætter. Han blev færdiguddannet som skuespiller i 1966 og har iscenesat siden 1969. De seneste år har han arbejdet flittigt i turnéteatersammenhæng. Han har bl.a. spillet med i "En sælgers død", "Ved Bent og Kirstens sølvbryllup", "Dyveke", og han har iscenesat "Brel - lige i hjertet", "Ægteskab på vid gab", og "Piraterne fra Penzance". Han er fra denne sæson ansat som skuespiller ved Det kgl. Teater. Desuden er han medlem af Teaterrådet.

Alle vil have en anden status

*Samtale med Waage Sandø,
forestillingens iscenesætter
af Erik Hvidt*

Waage Sandø har i sine snart 25 år i dansk teater aldrig spillet eller iscenesat Holberg. Så det er med nye og friske øjne, at han er gået til opgaven med "Henrik og Pernille".

-Jeg kommer ikke med en fiks ide om, hvordan man kan lave om på Holberg. Selvfølgelig har jeg i tidens løb set en række Holbergforestillinger. Nogle har jeg moret mig over, andre ikke. Da jeg begyndte at forberede mig til "Henrik og Pernille", syntes jeg til at begynde med, at det var vanskeligt at trænge ind i stykket, Jeg kunne kun se overfladen, d.v.s. konventionen. Men det vendte hurtigt, for prøver man at kigge nærmere på personernes situation og lader være med udelukkende at tage dem for pålydende, bliver stykket både meget vittigt og et sandt drama. Jeg har arbejdet på at bibeholde den klassiske ramme både m.h.t. kostumer, tid og sprog, samtidig med at jeg tolker og fortolker ud fra et nutidigt og øjeblikkeligt synspunkt. Jeg er gået til komedien, som var det ikke Holberg, men en klassisk komedie, hvor jeg prøver at trænge ind i, hvad stykket handler om.

Hvad mener du, der ligger bag forviklingerne, når de to tjenestefolk giver sig ud for deres henholdsvis fornemme herre og frøken?

-Jeg mener, at stykkets tema er et dybt materielt tema. Det taler ikke om, at Henrik og Pernille er forelskede, men kun, hvad de hver især får ud af det her. De tænker, at hvis de nu gør et godt parti, så stiger de op ad rangstigen. Denne forestillings titelfigurer er et par modne tjenestefolk i modsætning til, hvad man har set i andre opsætninger. Der er tale om bevidste mennesker, bevidst om den sociale orden. De står ikke overfor den første forelskelse. De øjner muligheden for et bedrageri, og det, mener jeg, er forestillingens tema. Her er det dejligt med et hold af modne og erfarne skuespillere, fordi de kan spille på indsigt og nuancer, hvad unge skuespillere ikke vil kunne. Der får forestillingen meget forærende.

Hvordan er Henrik og Pernille?

-Henrik er en storbygedreng med et nært og slagfærdigt forhold til den virkelighed, han lever i. Han har mod til at sætte alt på et bræt, risikere sit job og blive pryglet, altså straffet meget hårdt. I nutidig forstand en plattenslager, der anerkender en fidus. Han er helt klart kriminel, men på en charmerende måde. Det samme gælder Pernille. Der er intet af en sød ung uskyld over hende. Hun er en københavnsk strigle og furie, der lugter gevinst og benhårdt og kynisk bruger alle midler. Holberg levede i en brutal virkelighed. Den brutalitet ligger som et mønster under komedien og har ikke tidligere været udnyttet. Relationerne mellem folk var helt anderledes dengang, end de er i dag. Deres verdensbillede ligner ikke vores. Så det, de siger, er ikke bare vittigheder. De mener det.

Henrik og Pernille arbejder altså på en bedre placering i det sociale hieraki?

-Alle personerne i stykket arbejder på at få en anden status. Leonora prøver jeg at anskue ikke som en mæ-næ, men som utrolig bevidst om sin

sociale position. Den socialt bevidste overklassepige, der ikke vil finde sig i den måde, hun bliver behandlet på i mændenes verden. Hun vil bestemt ikke være sin fars pige. Det skaber nogle dramatiske scener mellem hende og Leander, som giver forestillingen liv og styrke og samtidig gør de to til også en slags hovedpersoner, hvor de normalt har hørt til gruppen af bipersoner. Der ligger hos personerne nogle konflikter, følelser og krav nedenunder, som gør, at "Henrik og Pernille" er mere end "bare" en forvekslingskomedie.

Selvfølge er det vigtigt, at vi ikke glemmer komedien. Her kommer min glæde ved at spille

og iscenesætte Dario Fo-stykker mig til gode, ja hele hans måde at arbejde på. Jeg prøver at lave en moderne teaterleg og få publikum med på de spilleregler, vi opstiller for legen. Er publikum med på den, behøver vi ikke at forklare alt. Det behøver ikke at være tydeligt alt sammen.

Vi laver komedie om meneskelig dårskab. Vi er der for at spille komedie, ikke at vise virkeligheden. Virkeligheden kan måske se sådan ud, men det er os, skuespillere, der fremstiller den for jer, publikum. Alle de Holbergske henvendelser direkte til publikum er jo netop den klassiske måde at sige til publikum, at vi spiller komedie for jer.

Den tunesiske restaurant ... et anderledes spisested ...

Vi prøver at leve op til madskribenternes pæne ord – nemlig, at vi »...i smukke omgivelser serverer veltillavet tunesisk/fransk mad af ordentlige råvarer...« og hvor »...hele måltidet er præget af stedets venlige atmosfære...« (Berl. 5.9.86) – for vi har det princip, at oplevelsen skal være større end regningen.

Couscous og brik hver dag – 3 rettes menu omkring 150 kr.

la Rose de Tunis

Vesterbrogade 120, 1620 Kbh. V
Bordbestilling: 31 24 06 51 **Kl. 17-23**

Benny Hansen